BEATI ANASTASII MONACHI. MONTIS SINAI. ORATIO. DE SACRA. SYNAXI

Ac de eo, quod eſt, ne quem iudice-
mus, nec iniuriarum memores
eſſe velimus.

Achille Statio Luſitano Interprete.

*ROMAE, Apud heredes Antonij Bladij
Impreſſores Camerales, 1579.*

Cum licentia Superiorum.

Digitized by Google

GREGORIO. XIII PONT. MAX.

ACHILLES. STATIVS

SAL.

QVIA proximo ſuperiore anno Beatiſsime pater munuſculum meum, uarijs quidem illud ſanctiſsimorum hominum monumentis, quaſi floſculis diſtinctum quibuſdam gratum tibi fuiſſe intellego, idq. ſi ac-

cidiſſet, ſpondebam pluſcul-
miſſi memor, priuſquam ſci-
ſanti mihi pars anni taciſ-
que tempore munus illud eti-
diſſem, iucundum uer exit, h-
rum munus adfero, non tan-
minis, quam rerum ipſarun-
gnitudine aeſtimandum ac -
re. Fit autem ſic, ut utriq. no-
ſane conſulam, tibi quidem
ab ea, quam grauiſsimam ſu-
occupationum mole ad unius
amoeniſsimam lectionem, ta-
aliquem ad hortulum diuerti-
honeſtiſsime interim recrea-
oblectas, mihi uero infirma u-
dine, breue aliquid, quod offe-
dum nimirum facilius atq. ex-
tius explico. Non eſt autem

uel auctorem commendem, uel opus ipſum laudem. Vir ſanctiſſimus, & multarum rerum ſcientia praeditus, ſic, ut apis niſi mel, nihil niſi praeclarum facere potuit. Sunt in hac oratione plurima antiqui moris, & conſuetudinis. Quibus cognoſcendis chriſtiani hominis animus qua, Deus bone, uoluptate perfunditur. quanto pietatis ſtudio incenditur. Vtinam pater ſanctiſsime, dum potes, ideſt, dum uiuis, ueterem pietatem reuoces, & ad meliora precibus, dictis, factis ſemper uocantem tuus te grex ducem ſequamur, ut tota uia ueritatis iamdiu errantium lucifer aliquando tandem oriatur in cordibus. Ne, ſi ſuperiora tempora culpa omnino nõ

uacarunt, aetas priorum ſem[
uisferat progeniem uitioſiorē.
Dat. Romae. *IV. Kal. M*
∞ D LXXIX.

orum ſemper a-
uitioſiorē. Vale.
. Kal. Maia.

BEATI

ANASTASII MONACHI. MONTIS SYNAI. ORATIO. DE SACRA. SYNAXI,

Ac de eo, quod eſt, ne quem iudicemus, nec iniuriarum memores eſſe uelimus.

Achille Statio Luſitano Interprete.

SPIRITVS SANCTI gratia cum per omnem diuinam ſcripturã ſemper nos ad Dei facienda cohortatur imperata, tum vero maxime ea quae per Dauid prophetam cottidianis pſalmodiis emodulata omnino vſurpatur admonitio. Namq. liber pſalmorum Dei cultum docet, fidem ſancit, temperantiam ſuadet, in Dei timorem, quaſi in viam ducit, diuinam vindictã, ſuppliciumq. commemorat, abſtinentiam, pænitentiam, compaſſionem, caritatem in Deum, patientiam, puritatem, longanimita-

Synaxis pie rũ in eccleſiam cõuc tus, ſiue congregatio di uini cultu atq. offici cauſſa, max me commu nicandi tem pore. de que plura nos in eccleſiaſtico gloſſario.

tem-

tem, ieiunium, beneficentiam doc
enim adtentio, ac vacatio, quae tun
tionē, ac diuinas adhibetur ſcript
eſt, & omnium parens virtutum.
orationis vi quodcumq. poſtulatu
Pſ. 31. cumq. a Deo donum mitti ſolet.
ſiis, inquit, benedicite Deum. Et,
Pſ. 25. eccleſiæ laudabo te. Quamobrem
ta nos vacare Deo adſidentes tam
ipſo auctore neceſſario monet, h
Pſ. 45. Vacate & videte, quoniam ego ſu
Neq. enim ſine vacatione, mult
Deum adſeſſione, quae orationibu
rumq. ſcripturarum lectionibus cō
vel ea, quae poſcimus, impetremu
ſum vere Deū ſciamus, Nam ſi etiā
facile pereunt, artibus incumben
diu multumq. operae inpenderimu
qua demum ex parte vilem artem c
quanto potius Deum noſſe. eiq.
probariq. ſtudentem oportet feru
ſum atq. incenſum ad extremum v
ſpiritum ſubuolāte illo anima, De
vacare? Nonne vides multos mo
cuindae, augendaeq. rei parua ſec
tia, occaſione, quae ſe ſe obtulerit,
quaſi incendio quodam, ſuarum a
tationum rapi, auferriq. agitatos?
autem atq. ardet animo eorum qu

ſit, oblatam occaſionem dum teneo, dum quibus imperem, quiq. me audiant, habeo, dum quae res ad vitam degendam neceſſariae ſunt, poſſum parare, diteſcam, aedificabo, ſeram, rapiam, dilatabo, occupabo, priuſquam vlla rerum exiſtat commutatio, atq. cóuerſio. Neq. neglegam, nec exſpectabo. Quis ſcit, quid vehat poſterior dies? Huiuſmodi fere cogitationibus multi mortales daemonum aſtu, iniuriaq. commoti animis aeſtuant, ſollicitantur, curis tamquam praefocántibus, nec quem ſperarunt, fructum tamen referunt. His nihil penſi eſt, nulla de anima, de morte, de iudicio, de ſuppliciis cogitatio. Itaq. ſe prope neſciunt ipſi, ſe decipiunt ipſi. Atq. vtinam foret vnum hoc modo, neq. mutuo odiſſemus, conuitiaremur, inſidiaremur, inuideremus, calumniaremur, inluderemus. Nec ſua interim quiſq. peccata attendit, nec onus conſiderat ſuum. Peccata proximorum acriter animaduertimus, ipſi ceno ceruicum tenus obruti, ne tantillum quidem propterea ſolliciti, nec ipſa etiam in ſenectute, noſtra diſpicimus, & ſcrutamur mala. Leuia fratrum noſtrorum peccata diligenter intuemur, quaeq. in noſtro eſt oculo, trabem minime videmus. Matth. 7.
Peccatorũ noſtrorum inflexi, curuatiq. pondere, in aliorum delicta ſtudioſe tamen in-

quirimus. Hoſtis noſtri pedibus
mur, ac premimur, nec ſic quidem
damur. Nemini parcimus, nemi
mur, omnes mordemus, voram
atq. conſumimus, magnos aeq. a
noxios perinde, atq. innoxios. Ho
cerdotes, illos magiſtros, ac duce
cõſiliarios noſtros, monitores no
Eph. 5 nos noſtros. Propterea venit i
Dei, propterea diſciplina corripi
tiſq. tribulationũ caſibus permit
iactamur, noſtrapte nimirum dur
gna omnino eſt caecitas noſtra,
curia, nulla noſtra compunctio,
metus, nulla in melius emenda
paenitentia. Quin potius no
omnis ad malum prona, ad luxum
lentiam. ſaepe vero dies totos in
turpiloquiis, ceteriſq. diabuli op
terere minime grauamur, & cibu
etiam propterea, ac domum, reſ
neceſſarias neglegimus. At in e
orationis, & lectionis cauſſa non
tum adeſſe, ac vacare volumus,
ſia Dei quaſi aliquo incendio. ſu
feſtinatione proripimus. Tum ſi
num legit euangelium, paullo ma
ticulam pronuntiarit, indignamu
paſſim circumferimus. At ſi is, q

nes dicit Sacerdos, paullo fecerit longius, triſtamur, contemnimus. Is vero qui ſacrificium illud incruentum offert, ſi paulliſper moretur ingreſſus, acedia victi dormitamus, oſcitamus, & perinde ac foro litibuſq. nos orationi ſubducere ſtudemus. Res ad inaniſſimas, & intemperãtis vitae ſtudia, diabulo inſtincti ire pergimus. Magna omnino miſeria, dilectiſſimi, magna ſocordia noſtra eſt. Nam cum in omni orationis ac deprecationis genere intentos nos, ardentiſq. eſſe oportet, tum vero maxime in illa diuinorum operatione myſteriorum, ut in eiuſmodi ſynaxi cum timore ac tremore adſiſtamus domino. Nunc autem neq. pura oratione, neq. cõtritis mentibus ſenſibuſq. offerentes vtimur, lites, cauſſas, reſq. vaniſſimas, his in conuentibus agitamus. Atq. hi quidem non qua puritate, quaq. paenitentia ſacram ad menſam, ſed quibus ornati veſtibus accedant, vnice curant. Illi vero cum venerint, donec perfecta ſint omnia, adeſſe ac manere nolunt, ac per internũtios quid agatur iu ſynaxi, quaerunt, Nunquid participandi iam comunicandiq. tempus venerit. Quod iam veniſſe vbi intellexerunt, magno curſu inſilientes, canum inſtar eo ſe ſe inmittunt, raptoq. pane myſtico foras protinus exſiliunt. Alij vero in templo

Dei non horam quieſcunt, futilit
garrientes, & ineptiis potius, qu
nibus ſtrepentes. Alij ſacri min
tuſq. diuini deſertores carnis ſe
voluptatibus. Alij minime vac
am adtendentes conſcientiam, p
ſordes agnoſcunt, ac purgant, ſed
potius onera ſibi ipſis maiora eti
am cumulant, imponuntq. Fem
chritudinis, formarumq. ſtudioſ
res in eccleſia Dei effrenata, am
ne ſic vt in proſtibulo verſantu
mercimoniis confabulantur, h
prorſus horribilem quaſi agend
foro ducunt. Alij aliis inuide
etiam ſanctum ſacrificium offer
cerdotibus minime parcũt. Ne
horum extra numerum nonn
mulieres, quae diabulo ſeruient
ſia Dei non tam vacant orationi
ctari, incautoſq. ac ſimplices mu
rem ſtudent inducere. Nos igi
genera virorum ac mulierum bi
tione complexi, ad eam, quã ini
mus, rationem redeamus, eaq. c
leamus, quae nobis in ſpeciem
ſtianis noſtra ipſorum ignauia, c
gis contemptio mala confecit.
grauius iis, quibus vtimur, morib

rapinis, ſceleribus, peccatorumq. multitudi
ne cooperti, tantula modo aqua ablutis ma-
nibus ſanctiſſimum corpus illud, diuinumq.
ſanguinem pro mundi ſalute largiter olim
effuſum, impuri, ſordidiq. ori admouemus.
An ignoras Iudam indigne doloſeq. ſum-
pto domini corpore condemnatũ, maliq.
id eſt, diabuli ipſius inſidijs magis tum de-
mum patuiſſe? Ait enim, Et cum ſumpſiſſet Ioh.
buccellam, ſtatim introiuit in eum ſatanas.
Non vtiq. panem eo facto contempſit dia-
bulus, ſed ſumentem coarguit, qui ſua illum
cum damnatione ſumpſiſſet. Nam qua, ro
go, cõſcientia, quo animo, quid deniq. cogi
tans ad illa venis myſteria? Te tua intus ar-
guit conſcientia. Quid enim? ſordidis ma-
nibus regias veſtes attingere non auderes,
quid dico veſtes regias, tuas, inquam, ipſius
veſtes nõ niſi lotis manibus tangeres. Ergo
quem vilibus indumentis, eum Chriſto ho
norem minime tribuis. et tu venia dignus?
Nec enim ingredi in eccleſiam, ac diuinas
imaginum ſanctarum formas, pretioſaſq. ac
venerabiles cruces etiam ſalutaſſe fuerit ſa-
tis, non frigida manus abluiſſe, id vero eſt
eſſe purum mundumq., ſed peccatorum ſor
des abluiſſe, ac fugiſſe, ſed confeſſione, ſed
lacrimis, ſed contrito humiliatoq. animo,
ſed demiſſo contractoq. vultu peccatorum,
quibus

quibus tenemur, catenas eluiſſe, a
mum ad illa ſancta deceat acced
ria. Sed lugere, inquies, non facil
nec intus ſaltem animo flere. C
rum non elaboras, non ſentis, n
horribilem iudicij diem. At cer
uis laborioſe, tamen ingemiſce, t
riſum certe compeſce, atq. amput
nem animi abice, domino metu
eiq. oculis ad terram demiſſis, abi
literq. de te ſentiens confitere.
qui terreſtri regi, eiq. ſaepe etia
adſunt, quam reuereantur illum p
quam trepidantes in eum intuea
ne hiſcentes quidem, nullā ſe in
vertentes, vel mouentes ipſi, qui
trepide accedunt, adſtantq. At
theatro balneoue, ſic in eccleſia
mur, ridentes, iocantes, garrientes
noſmetipſos, quaſi in eccleſia D
ſimus. An ignoras eccleſiam D
animi locum eſſe, ac portum ſal
ſi nec illic aegrotanti tibi curari
& in ipſo portu iacteris, vbi na
conſiſtes, aut conquieſces? Sta
denter, ac pie, ſtate metuentes,
metuenda prorſus ſanctae illius
hora. Namq. vt quiſq. noſtrum a
adſtans adſi .. .ur, cogitat, ſic quo

domino offertur. Anaphora enim dicitur, quod ad Deum ſurſum feratur. Ades igitur quieto contritoq. animo. Chriſto domino per ſacerdotes tua confitere peccata, quidquid egiſti male, tute damna, nec verecundare; eſt enim verecundia, quae adducit peccatum, & eſt verecundia gloria, & gratia. Coram Angelis, coram mundo ipſe te codemnaueris, Chriſtus te iuſtificauerit. Miſericordiam, veniam, remiſſionem poſce delictorum. poſce in poſterum liberum eſſe te atq. integrum futurorũ, vt pro eo ac decet, diuina accedas ad myſteria, puraq. conſcientia, corporis ac ſanguinis domini particeps eſſe vt poſſis, tibiq. ad emẽdationem, non ad damnationem beneuortat. Quid enim diuinus omnino Paullus dicat, adtẽde, Probet autem vnuſquiſq. ſemetipſum, ac ſic de pane illo edat, & de calice bibat. qui enim manducat, & bibit indigne, iudicium ſibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi, & inbecilles, & dormiũt multi. Vides imbecillitatibus, ac morte plerumq. eos capi, qui diuina illa ad myſteria indigni accedunt. Ecquis, fortaſſe inquies, dignus? Ego vero nec id ſum neſcius, fies tamen dignus, velis modo. Tu te peccatorem agnoſcito, a temet ipſo vitia excidito, malitia, iraq.

Anapho[...] mentio[...] ques in [...] ſa beat[...] hãnis C[...] ſoſtomi[...] in epi[...] beati [...] mani [...] ſtãtinop[...] tani epi[...] pi ad [...] mã epiſ[...] Claudi[...] leos, [...] oxſtat i[...] ſteriore[...] ceua [...] do.

1. Co[...]

iraq. prorſus abſtineto. Oſtende
tentiae opera; tẽperantiam, man
longanimitatem rurſus amplect
te compati e iuſtitiae fructibus
mus, ſubleuandis ſcilicet paupe
dignum te feceris. Contrito an
Ps. 19. precare, & ipſe implebit petiti
niſi enim id facias, fruſtra tempu
ſia Dei conteras. Nec meus hic
Matth. 7. ſed domini vox ipſius. Quid eni
dicitis, domine, domine, nec faci
Iac. 2. tatem meam? Namque fides ſine
mortua eſt. Ergo, inquis, quia
opera ſunt, nec orare, nec me in ec
tari conuenit? Nequaquam ver
aut hortor; orare autẽ quemadm
cet, hortor. Vt adhibitis orationi
pro eius dignitate adſimus, ne n
Matth. 21. quoq. quod Iudaeis, Chriſtus dica
mea domus orationis vocabitur,
feciſtis illam ſpeluncam latronum
ſi vendentes ementesq. Iudaico
pulſati a domino, eiectiq. ſunt, mu
riis adfecti, & iniuriarũ memores,
plicio, qua gehenna digni eſſe ce
Quid agere debeamus ipſi, qui De
di cauſa nomen dedimus, & tamen
partes interim atq. imperium ſe
Quia vero mediator Dei, & hom

Digitized by Google

ſacerdos, proq. remiſſione tam multorum peccatorum Deum placat, atq. interpellat, omnis eos, qui adſunt, ſpectat, omnibus cauet, populumq. obteſtatus, his propemodũ verbis adloquitur. Quia me viri, mediatorem, interceſſoremq. ad Deum pro uobis myſtica hac in menſa eſſe voluiſtis, mecum, rogo vos, animos veſtros intendite, ſaeculares cogitationes omnis prorſus abicite. curam corporis deponite. Adeſt enim adtentae orationis, nõ inrequieti, vanaq. ſectantis animi tempus. Quid diaconus vobis inclamet, adtendite, Stemus recte, ſtemus cũ tremore, ſanctam oblationem adtendamus, ceruices flectamus, mentẽ cogitationesq. noſtras obſignemus, linguã cludamus. corde animoq. ſubuolemus ad dominum, animi oculos ſurſum tollamus. Caelum, angelos, ipsa deniq. cherubim praeteruolemus, dominiq. ipſum ad thronũ praecurramus. Inmaculatos Chriſti pedes teneamus, ploremus, eius bonitati deniq. vim adferamus. Ad illius ſanctum, ſupracaeleſte, intellegens confiteamur altarium. Sic nos obteſtatur ſacerdos. Surſum, inquit, corda habeamus. Quid vero ad haec reſpondemus ipſi? Habemus ad dominum. Quid ais, quid agis, cuius mens coruptibilia, temporaliaq. errans cogitat? de pecunia, de re

 augen-

augenda, de uoluptatibus; de per
litibus, tantum sollicita: & aud
Habemus ad dominũ? Vide, qua
ſic animum ſurſum ad Deum hab
diabulum potius. Quid agis hom
dos ipſe pro te ſacrificium off
tum, & tu ſpernis? Sacerdos tua ca
rat, atq. ut horribili in iudicio, ſic a
ſtans deprecatur, nimirum ſpirit
gratiam ad ſe caelitus ut eliciat, &
tem non curas tuam? Ne uero te, n
hac geſſeris. Malam omnino, plen
uitatis iſtam porro tibi adime con
nem. cum ſacerdote tua cauſſa aeſt
mul etiam clama. Eidem pro te de
conlabora, tuam ad illius de tua ſalu
Iac. 5. menter ſolliciti, orationem adiung
tum enim ualet deprecatio iuſti effi
cit autem plurimum, ſi cum ſacer
mul etiam adlabores, ac paeniten
ctus diligenter exhibeas. Nam
idemq. eſt, quiq. aedificat, opuſq. co
tat, quiq. diſſoluit, etiam unus, qui
pti labores iuuerint? Quod enim p
quam opus diſſoluitur, quam cum ſo
bili illo diuinae ſynaxeos tempor
Chriſto modo, ſed fratribus etiam ſ
titur quiſq. memor iniuriarum, cu
Matth. 6. mus ſcilicet orantes, Et dimitte nob

ta noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris? Quid loqueris homo? quid in Deum tam confidenter, ac iuueniliter agis? Iniuriarum minime oblitus in fratrem ferrum acuis, dolos ſtruis, cor ueneno turgidum geris, clamas tamen Deo, Dimitte mihi debita, ſicut & ego dimitto fratri meo. oratum, an mentitum ad Dei eccleſiam ueniſti? Gratiam inde, an iram Dei peccata accumulans tua, ut reportares? Salutem, an ſupplicium ut quaereres? an ne illud quidē intellegis, ut ea de cauſſa terribili illo tempore ſalutemus inuicem, ut tamquam diruptis uinculis, iniquitate, cordiſq. duritia, puro ad Deum accedamus animo. Quid autem tu audes homo? Angeli ſacro funguntur miniſterio. Sexaliferi menſam myſticam obtegunt. Adſtant Cherubim hymnum triſagion clara uoce canentia, ſeq. reuerenter inclinātia. Sacerdos autem tibi laborat, tibi miſericordiam poſcit. Omnibus deniq. cum timore ac tremore intentis, dum uide. licet agnus Dei caeditur, dum Spiritus ſancti gratia caelitus adlabitur, angeli nobis nihil uidentibus cunctum populum circumeunt, corda fidelium quaſi digitum intendentes, oſtendunt, & tamquam deſcribunt, nec tu contremiſcis, immo uero cōtemnis, & Iudaica ſalutatione fratrem ſalutas. Dirū

Matth. 6

Eſa. 6

S. Iohann Chryſoſt. mus in m ſa. Diui tus Sacer dos panet dicit. Di ditur agr Dei, qui lit pec mund Matth & 17

ſerpentis uirus animo celas, fratri i
Cor.12 neq. tremis, nec coram eo concidis
dis nouit abſcondita. dicisq., dimit
ſicut dimiſi fratri meo. Quid ab im
ne differt huiuſmodi precatio? Ir
ipſum ſententiam pronuntias. ſi
dimitto, etiam dimitte. ſi modo i
etiam ignoſce. ſi compatior, etiam c
re. ſi ueterum malorum iniuriarum
ſerui mei non obliuiſcor, nec tu qu
uiſcere. ſi quid iraſcor, iraſcere. Qua
Math.7. menſus fuero, metire. Simulate ſi
ſimulate etiã miſerere. De me eni
ne, fero ipſe ſententiam, qui plen
roris uocem illam audiui tuam, Q
Math.7. menſura menſi fueritis, uobis re
Math. 6. Et, Niſi dimiſeritis hominibus pec
rum; nec pater ueſter caeleſtis dimi
bis. His ergo ueriſſimis tuis induct
bus, dimiſi, peperci peccantibus
Dimitte igitur etiam tu domine,
ego dimiſi conſeruis meis. Haec nc
ſto cum ſingulis orantes horis dicim
illo timendae tremendaeq. ſynaxec
pore, ſimul adſtantes. Quod inte
ſacerdos, poſtquam ſacrificium trem
lud ſanctificarit, panẽ uitae ſuſtollit
omnibus oſtendit. mox diaconus
his uerbis, Adtendite uobis ipſis. No

coniunctis animis eſſe nos oſtendentes, Ecce, habemus ad dominũ corda, d[i]cimus. Rurſus etiam puros uos, ac praeteritorum inmemores malorum profitentes, Deo dicite, Dimitte nobis, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. cuius rei gratia mutuo etiam ſalutamus. Quia uero homo ſum etiam ipſe, ueſtrarum cogitationum utiq. ignarus, meum de uobis iudicium nullum eſſe uolo, dignus, an indignus, horum participatione myſteriorum quis ſit, omnino neſcius. Atq. idcirco pronuntio, ſibi quiſq. ueſtrum ut adtendat, cuiq. adſiſtat, etiam cogitet. Addit deinde Sacerdos, Sancta ſanctis. Quid autem dicit? Videte cariſſimi quomodo ad diuinor. myſteriorum participationem accedatis, nequis participatum adueniens audiat, Noli me tangere, recede a me operarius iniquitatis. Acceptae iniuriae memor longe a me, inquam, recede. qui fratri nondum pepercisti tuo, relinque munus tuum ante altare, & uade prius reconciliare fratri tuo, & tunc ueniens offer munus tuũ, ac participationis tum demum dignus eſto. Lutum iniquitatis, omniſq. ſordes proice abs te, & tum ueniens carbonem purgatorium cape dicens ei, Multor. peccatorum, ac debitorum, ſat ſcio, domi debitor ſum, ſed quia ſic praeceptiſti, F

Iohan
Luc. 13
Matth. 5
Eſa. 6.

bus peperci meis, tua, domine, dignus ue-
nia ut uerem. Haec, atq. horum ſimilia ſa-
cerdos illa breui ſignificans exclamatione
ſubicere uidetur. Quamobrem omnem
malitiam, omnem a nobis iniquitatem pel-
Ephe.4 lamus. ſi quidem uocatione, qua uocati ſu
mus, digne ambulare uolumus. Ne uero di-
xeris, multa fratri condonaui meo, ille uero
in me iterum peccauit. Tantumdem enim a
domino audies. Ne dixeris, ille in me grauia
commiſit, domum meam adpetiuit inſi
diis, agrum occupauit, filium occidit meũ,
2. Tim.4 multa mala mihi oſtendit, me coniecit in
uincula, in mortem tradidit. Haec ei neq.
condonare, neq. reconciliari poſſum. Ne
uero cariſſime, ne ſic, oro, dixeris. quantum
enim fratri tuo condonaris ipſe, tantum
quoq., & eo amplius tibi condonabit domi
nus. Imitare primum omnium martyrum
Stephanũ. Quid autẽ ille, dum lapidibus pe
Act. 7 teretur, obrueretúrq. dicebat? Domine ne
ſtatuas illis hoc peccatum. Imitare Iaco-
bum fratrem domini, quem ueteres ſcripto
res, qui uitas, geſtaq. ſanctorum memoriae
prodidere, pro iis, qui ſe conficiebant, oraſ
Luc.23 ſe tradunt hoc modo, Domine dimitte illis,
nec enim ſciunt, quid faciunt. Imitare do-
minum ipſum, qui ſalutis noſtrae cauſſa
crucem amplecti uoluit. Ac ſi in lignum
frater

280

frater te tuus tolli uelit, cum domino clama, Pater dimitte illi peccatur[illegible] Eum qui domino decem millia talen[illegible] bebat, etiam conſidera. Decem uero m[illegible] lium talentorum nomine, peccatorum one ra intellege. Hic poſtquam ad domini ge- nua accidit, poſtquam paenitentia duct[illegible] eſt, poſtquam orauit, obſecrauit, peccatorũ [illegible]orum ueniam impetrauit, quia uero ue- terum malorum meminiſſe poſtea uoluit, fratriq. non pepercit ſuo, remiſſione exci- dit, immo uero aeternae traditus eſt gehen nae, atq. una modo mali memoria illum perdidit, grauiſſimis illis omnibus talento- rum peccatis grauior. Quamobrem oro, hortorq. tantum malum fugiamus, pecca- taq. condonemus. Sin autem ſcire uis [illegible] ſit quouis alio peccato grauior mal[illegible] ria, audi uero. Quodcũq. aliud pecc[illegible] ui fit, breui finitur. uerbigratia, Adu[illegible] cuius magnitudinem peccati ſecuta p[illegible] tentia tranſit ad agnitionẽ. Mali memoria numquam non urit animum, dolore ſem- per aeſtuantem. Etenim ſurgens, cubans, orans, iter faciens, quiſquis huic peccato tenetur obnoxius, nihil umquam intermit tens, nihil interquieſcens uenenum gerit. Ergo huic adfinis culpae, ac ſeruiens, Dei gratia numquam fruitur, neq. peccatorum

ueniam

m meretur. Cuicumq. enim uitium modi eſt inſitum, nihil huic omnino [illegible] non ieiunium, non oratio, non la[illegible] non confeſſio, non obſecratio, non [illegible]ginitas, non eleemoſyna, den[illegible] nullũ [illegible]onum. Quippe omnia mali corrumpit me[illegible]. Animaduertendum uero etiam [illegible] etiam illud, nec enim dicit, Si offers munus tuum ad altare, & recordatus fueris, quia habes aliquid aduerſus fratrem tu[um], uade; reconciliare fratri tuo, & tunc ueniens offer munus tuum. ſed dixit, quia frater tuus habet aliquid aduerſum te. Ergo ſi fratris malum curare, ac corrigere debemus, qua tandem uenia digni erimus ipſi, qui non modo id non praeſtamus, [illegible] fratrem malorũ memoriam numquã [illegible]mus, malumq. ſerpentis uirus occul[illegible] Complures cõ[illegible]ries au[illegible], Me miſe[illegible] ſalua [illegible]ero? Qui tu poſſis, ego uero oſtendam.

Luc. 6. dimitte, & dimittetur tibi. En unam breuem, compendiariamq. ad ſalutem uiam. Oſtendam tibi etiam alteram [illegible]

Matth. 7. tem? Nolite, inquit, iudicare, & non iudicabimini. En tibi alteram [illegible], ſine ieiunij, ſine uigiliarum labore. Ne tu igitur fratrem iudica, quantumuis tuis ipſum ocu-

Rom. 2. lis peccantem uideris. [illegible]nus eſt enim iudex, ac do-

retur. Ciceto, ...
t inſtum, nihil ...
iurium, non ...
ipſe bo, non ...
eleemoſyna, dat ...
omnia mali ...
mittendum ...
nec enim dicit, Si ...
re, & recordatus ...
aduerſus fratrem
ge fratri tuo, &
... tum, ſed ...
aliquid ...
curare, ac con
uenia dign...
non prae...
pr...

Digitized by Google